

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. XI. Postremus Ioannis morbus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

grapha recuperavit, prædamque è manibus dæmonum extorsit; quemadmodum & nunc inuocatum eius nomen corporisque reliquiæ idem præstant. huc reuocari potest quod imminentes tempestates crucis signo, quandoque solo aspectu dissipauerit, flammam conueniunt incumbentem contra ventorum impetum recedere coegerit, & eius generis non pauca. Sanitatum gratia fuit illustris, non texemus omniū Catalogum; vniuersim dico nullum morborum genus quod vel ipse dum viueret, vel eius post mortem reliquiæ non sanauerint, & ne quid miraculo decederet, plerumque instantaneæ, quamuis cum morte aliqui consistarentur, vestes, linteola, aut quæcunque denique Ioannem contigissent, vitalem quandam vim habere videbantur, quam ægris communicarent.

§. XI.

Postremus Ioannis morbus.

Cum Prouincialis officio fungeretur, aliquando in morbum inciderat grauem admodum & periculosum, qui ægrotantem ad eas redegit angustias, vt iudicio medici nulla spes vitæ superesset. At vir Dei prophetico spiritu, *Multum inquit, patiar, sed non decedam hac infirmitate, nondum enim lapis perfecte expolitus est.* Vbi vero tunctionibus, pressuris, perf. & sismoque nitore omnigenarum virtutum lapis hic pretiosissimus factis superque expolitus fuit, in Conuentu Rupellæ in febrim incidit quæ accessu aliorum vulnerum & dolorum illi postrema fuit. Quod vero is locus solitudini esset destinatus, nec suppeteret copia medici, optio ei facta fuit migrandi in Biacense aut Vbetense Cænobium, quod hæc cæteris essent viciniora. Ille vero Vbetense elegit, tum quod in ea ciuitate necdum notus esset, tum quod ignoraret alias patiendi occasiones hic suppetere. In itinere cum socij molestissima nausea laborantem viderent, sciscitanti sunt, num quid esset quo vesci vellet, ille asparagos visus est appetere, sed loco & anni tempore maxime alieno, Septēbri iam excurrente, indoluerunt comites quod nec tantillo refrigerio necessitati optimi patris subuenire possent. At præstitit Deus, quod locus & tempus prætare non poterant. Vix enim ingressi flumen Guadalimar fasciculum recentium asparagorum impositum lapidi inuenerunt grauissimi mali exiguum solatium, sed miraculo magnum. Cum Vbetam appulisset, inualuit febris; accessit vlcus in dextero pede ea parte qua Saluator clauis affixus est cruci, cui vt Chirurghi mederentur, alia ingentia vulnera circumcirca per modum Crucis aperuerunt, gaudente interim Ioanne ac Deo Optimo Maximo gratias agente, quod vnico pede in formam Crucis quinque Domini vulnerum memoriam gestaret. Maxima puris copia ex his vulneribus educta est tantæ virtutis, vt eo tinctæ fasciolæ & ægris applicitæ plurimas infirmitates miraculosè sanauerint: tantæ vero fragrantia, vt linteola quæ obligandis aut abstergendis vulneribus fuerant adhibita, solo odore ab alijs discernerentur. Argumentum suauissimi huius odoris est, quod Religiosus eiusdem Conuentus cum scutellam purulenta hac materia plenam reperisset, ratus ex odoris fragrantia id esse lapidam aliquam sorbitiunculam, penitus ebibit, non modo citra nauseam, sed etiam summa cum suauitate & gustu, vt ipse postmodum resciscens quidnam esset, testatus est.

††††

Auge-

B.
Ioannis
à CruceOpera
Mystica

NVI

124

Augebatur in dies & morbus & dolor qui iudicio Medici & chirurgi intensissimus erat; nihilominus Ioannes inter has angustias tam sereno, hilarique vultu persistebat, ut nihil omnino pati videretur. Frequenter inter dolores in extasim rapiebatur, ut subinde debuerint medicus & chirurgus expectare, donec in se reuerteretur. Hinc fama sanctitatis illius in ea ciuitate, in qua antea notus non fuerat, percrebuit, eumque inuisere, sanctumque proclamare cœperunt. Sæculares aliqui concentu musico conati sunt laborantem recreare, ipso licet inuito & renitente. Interrogatus postmodum à religioso sibi familiari quid tandem placuisset musica? Respondit: *eam non audiui; nam longe suauiori Dominus me detinuit occupatum.* Deo Optimo Maximo cœlesti haud dubie solatio seruum suum demulcente & absorbente, in præmium contempti solatij terreni,

§. XII.

Admirabilis ipsius obitus.

PRæcognouerat iam pridem Deo reuelante mortis suæ tempus; Beatissima quoque Virgo die Sabbati profecto immaculatæ suæ conceptionis denuo eum præuenit, sequenti Sabbato sibi ex hac vita migrandum media nocte quando matutinæ preces decantari solent. Exinde solebat quodidie inquirere quænam esset dies, adeo namque absorptus & immersus erat considerationi rerum diuinarum, ut temporis obliuisceretur. Cum semel audisset à medico mortem instare, respondit: *Latus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus;* & mox subiunxit: *Hoc tam fausto nuncio omnis à me dolor abscessit.* Vouerunt tunc ei salutiferum viaticum administrare; at ille: *tempus inquit adhuc superest, admonebo cum tempus aderit.* Feria quinta sub vesperam percunctatus est quænam esset dies, quod cum cognouisset, petijt sibi præberi sacrum viaticum quod summâ animi deuotione suscepit. Feria sexta Diuæ Lucie sacra iterum inquisiuit quæ dies esset, qua cognita, amplius non interrogauit de die, sed sæpius de hora; semel subiunxit: *Interrogo quota sit hora, nam Deo meo sit laus, hac nocte ad laudes matutinas decantandas in cœlum iturus sum.* Hora quinta Sacramentum extremæ vnctionis sibi dari postulauit, quo accepto humiliter petijt veniam ab omnibus religiosis, illique vicissim suam benedictionem, nec non ut documentum aliquod spirituale in absentia suâ solatium eis relinqueret, quod & fecit, ut morem gereret Patri Prouinciali P. Fr. Antonio de LESV antiquo eius sodali qui præsens aderat. Hora octaua iterum interrogauit quota esset hora, quam cum resciuisset, ait: *Heu tam diu adhuc commorandum est in hac vita.* Hora nona idem inquisiuit, eaque cognita subiunxit: *adhuc tres hora restant? incolatus meus prolongatus est.* Hora decima cum audisset campanæ pulsus petijt ad quid pulsaretur? responsum est ad matutinum apud quasdam moniales: *Et ego inquit per bonitatem Dei mei vna cum Beatissima Virgine in cœlum illud decantaturus conscendam, statimq; hac sanctissimæ Virginis recordatione liquefcens eam his verbis alloquutus est: Immensas ô Regina & Domina mea tibi refero gratias ob singulare hoc, quo me donas, beneficium, nimirum ut die Sabbati tibi dicato me ex*

bas